

[POMIJAJĄCY *part praes act*

o oraz a *prawdopodobnie jasne* (tak w po- oraz mijający).

pl *N m pers* pomijający. ◊ *A subst* pomijając(e).

Sł stp s.v. pomijać, *Cn, Linde brak*.

1. Przechodzący obok; przen:

Wyrażenie: »pomijający po drodze nieprawdy«: Potim włodiczi Pilatowi, porosdzielenyv odzienya, ssiedzacz, strzegli Iesu Crista, abi skriza nyeslosson. y stal iest lud, sdacz, aby vmarl. A nyktorzi pomyiaiaczi podrodze nyeprawdi, pokladaiacz [*lege*: pogładajac] nasmyewali mv ssye *SprChęd* 92.

2. Przemijający, nietrwały: A jeśli by kto albo wczasowi albo zdrowiu albo gospodarstwu folgując, spraw sobie przystojnych omieszkał, azażby się takiemu to rzecz nie mogło, że on powinności swej ślacheckiej dosyć nie czyni, a prawo obierania króla [...] przez swą niebytność utraci? Nie mówię o tych, którzy nie mają oczym jechać, ale o tych, którzy sobie ty rzeczy pomijające więcej ważą, niż dobro Rzeczypospolitej. *PismaPolit* 288.

Synonimy: **1.** *przechodzący, przemijający*; **2.** *nietrwały*.

Cf **POMIJAĆ**